

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku G. K. i A. K.
przy uczestnictwie T. S.A. w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy
z dnia 5 listopada 2015 r., sygn. akt II Ca 706/15,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu - w interesie publicznym - ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż skarżący powołali się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., to nie przedstawili argumentacji jurydycznej mogącej przekonać o wykazaniu wystąpienia „istotności” sformułowanych zagadnień.

Wywód przedstawiony przez wnioskodawców w postaci 6 szczegółowych pytań (s. 2), uzasadnionych na s. 2-4, nie odpowiada wymaganiom art. 398⁹ § 1 pkt

1 k.p.c. Przedstawione pytania odnoszą się bowiem do problemów prawnych, które zostały już rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy. Natomiast za istotne zagadnienie prawne uznaje się zagadnienie dotychczas niewyjaśnione i nierozwiązane w orzecznictwie, a więc cechujące się nowością i którego rozstrzygnięcie może sprzyjać rozwojowi prawa (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2012 r., II PK 2/12, nie publ.). O braku konieczności określania nieruchomości władnącej przy ustanawianiu służebności przesyłu przesądza m.in. w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2008 r., III CZP 89/08, BSN 2008, nr 10, s. 7 oraz w postanowieniach Sądu Najwyższego: z dnia 6 lutego 2013 r., VCSK 129/12, z dnia 16 stycznia 2013 r., II CSK 289/12, z dnia 14 czerwca 2013, VCSK 321/12, z dnia 18 września 2014 r., VCSK 553/13 - nie publ. Z kolei sposób korzystania z nieruchomości uzasadniający posiadanie służebności przesyłu został zdefiniowany w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2013 r., (II CSK 504/12, nie publ.). Na temat charakteru służebności przesyłu wypowiedział się natomiast Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 30 września 2009 r., II FSK 380/09, nie publ.

Pojęcia istotnego zagadnienia prawnego nie spełniają również kwestie, które mogą zostać rozwiązane za pomocą powszechnie przyjętych reguł wykładni (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2015 r., III CZP 16/15, z dnia 24 października 2012 r., I PK 129/12 – nie publ.), do których należą reguły wykładni systemowej. Jeżeli zatem przepisów o służebności przesyłu nie zamieszczono ani w rozdziale I, dotyczącym służebności gruntowych, ani w rozdziale II, odnoszącym się do służebności osobistych, a jednocześnie w art. 305⁴ k.c. przewidziano odpowiednie zastosowanie przepisów o służebnościach gruntowych do służebności przesyłu, oznacza to, że służebność przesyłu nie jest rodzajem służebności gruntowej, (por. postanowienie SN, oznaczone sygn. akt V CSK 573/15, wydane w postępowaniu dotyczącym tej samej przedmiotowo problematyki).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

